

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Petra Průchy a Mgr. Evy Kyselé v právní věci žalobkyně: **M. Z.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně podané proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 4. 2004, č. j. 55 Az 511/2003 - 46,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou ke Krajskému soudu v Brně osobně dne 4. 7. 2005, doplněnou na výzvu soudu podáním ze dne 20. 9. 2005, se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala zrušení shora označeného usnesení, kterým byla odmítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2002, č. j. OAM–5508/VL-07-03-2002, jímž bylo rozhodnuto, že se stěžovatelce azyl neuděluje proto, že nesplňuje podmínky uvedené v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a jímž bylo současně vysloveno, že se na ni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Stěžovatelka současně požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, osvobození od soudních poplatků a ustanovení právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Ze spisu vyplývá, že výše uvedené usnesení, ve kterém byla stěžovatelka řádně poučena o možnosti podat do dvou týdnů od doručení usnesení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Brně, bylo z důvodu, že stěžovatelka nebyla na jí uvedené adrese zastížena, uloženo dne 11. 6. 2004 u držitele poštovní licence (na poště). Podle § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v návaznosti na § 46 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), platí, že nebyl-li adresát písemnosti (neurčené do vlastních rukou) zastížen, ačkoliv se v místě doručení zdržuje, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem vyzve, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si písemnost do tří dnů od uložení, považuje se poslední den této třídenní lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Posledním dnem této třídenní lhůty, tedy dnem doručení, bylo pondělí 14. 6. 2004.

V souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Protože dnem, který určil počátek běhu předmětné lhůty, bylo pondělí 14. 6. 2004 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem pro podání kasační stížnosti bylo pondělí 28. 6. 2004.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla, jak vyplývá ze spisu, Krajskému soudu v Brně podána osobně až dne 4. 7. 2005, nezbývá než konstatovat, že lhůta pro podání předmětné kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud kasační stížnost musel podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

Na výše uvedeném závěru nemůže ničeho změnit ani ta skutečnost, že stěžovatelka si zásilku vyzvedla osobně dne 28. 6. 2004, neboť i za této situace je třeba vycházet z fikce doručení uvedené v ustanovení § 46 odst. 2 o. s. ř.

Nejvyšší správní soud závěrem poznamenává, že se jedná o druhou, opakovanou kasační stížnost proti témuž usnesení Krajského soudu v Brně. Ve věci bylo shodně rozhodnuto usnesením Nejvyššího správního soudu k „první“ kasační stížnosti již dne 28. 1. 2005.

Stěžovatelka požádala o ustanovení právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti a osvobození od soudních poplatků. V situaci, kdy byla kasační stížnost opožděná, se Krajský soud v Brně, jemuž v rámci úkonů po podání kasační stížnosti (§ 108 s. ř. s.) příslušelo o těchto věcech rozhodovat, těmito návrhy zabývat nemohl, a také se jimi nezabýval.

Současně stěžovatelka v kasační stížnosti navrhovala, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. V situaci, kdy byla kasační stížnost odmítnuta, se Nejvyšší správní soud tímto návrhem již nezabýval.

Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. ledna 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu